

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W KIELCACH

Kielce, dnia 22 czerwca 1973 r. — Nr 16 — Poz.: 79 – 80

TREŚĆ

79

Uchwała Nr XX/92/73
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach
z dnia 4 maja 1973 r.
w sprawie programu wychowania młodzieży w województwie kieleckim.

Wychowanie młodego pokolenia stanowiło zawsze przedmiot stałej i wnikliwej troski Władzy Ludowej i całego narodu.

W oparciu o uchwałę VII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz uchwałę Sejmu Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej z dnia 12 kwietnia 1973 r. o zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budowie socjalistycznej Polski (Monitor Polski Nr 18, poz. 110) Wojewódzka Rada Narodowa oraz organizacje społeczne winny w pełni koordynować działania mające na celu tworzenie jednolitego programowo i organizacyjnie systemu wychowawczego obejmującego: dom, szkołę, zakład pracy, wojsko, instytucje kulturalne i oświatowe, sport i turystykę, radio, telewizję i wydawnictwa.

Fundamentem tego systemu są socjalistyczne idee wychowawcze, zawarte w programie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która przewodzi narodowi w budowie nowego społeczeństwa. Jest to program rozwoju Polski na miarę ambicji i możliwości współczesnego pokolenia.

Socjalistyczne przemiany społeczno-polityczne i gospodarcze, szybki postęp nauki i techniki oraz wzrost poziomu życia społeczeństwa wymagają mobilizacji wszystkich sił naszego narodu, aby zapewnić im właściwe miejsce wśród narodów.

W okresie Polski Ludowej województwo kieleckie wraz z całym Krajem rozwija się bardzo dynamicznie. Mamy przed sobą okres jeszcze szybszego rozwoju gospodarki, oświaty, służby zdrowia i kultury. Chcemy jeszcze pełniej zaspokajać potrzeby materialne i duchowe społeczeństwa naszego województwa. Dotyczy to zwłaszcza młodego pokolenia, gdyż będzie ono najdłużej korzystać z dokonań współczesnego pokolenia budowniczych Polski.

Jednym z warunków realizacji tego zamierzenia jest pełne i wszechstronne włączenie całej młodzieży w nurt tych przemian. Przyszłość naszego narodu zależy od wiedzy, umiejętności, ideowości i czynów młodego pokolenia.

Rozwijanie rewolucji naukowo-technicznej i wykorzystanie jej skutków dla rozkwitu Ojczyzny stawia młodym zwiększone wymagania w dziedzinie kształcenia ogólnego, przygotowania zawodowego i wychowania moralnego.

Do swej przyszłej roli muszą oni być wszechstronnie przygotowani. Wychowanie młodzieży wymaga zatem dbałości i działania całego społeczeństwa.

Za fundamentalną zasadę wychowawczą uznajemy pracę dla dobra Kraju, jako najbardziej zaszczytną formę udziału w życiu społecznym. W socjaliźmie praca i jej wyniki są jedynym miernikiem społecznej wartości i godności człowieka.

Jednolity program wychowawczy realizowany harmonijnie przez wszystkie ogniwa frontu wychowawczego będzie najskuteczniejszym sposobem oddziaływania na młodzież i właściwego przygotowania jej do życia i pracy, do przyszłych zadań i należytego spełniania obowiązku wobec społeczeństwa i samego siebie.

W celu stworzenia właściwych warunków realizacji tych założeń, na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 pkt. 10, art. 4 i 25 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1972 r. Nr. 49, poz. 314) oraz art. 38 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się program wychowania młodzieży w województwie kieleckim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Rady narodowe stopnia powiatowego w okresie od dnia 1 września 1973 r. odbędą sesje w sprawie programu wychowania młodzieży w powiatach i miastach stanowiących powiaty.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, radom narodowym niższych stopni i ich organom, zakładom naukowo-wychowawczym, zakładom pracy, instytucjom i organizacjom społecznym i zawodowym oraz innym jednostkom wymienionym w programie.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Obrad: J. Kochel

Przewodniczący Prezydium: A. Połowniak

Załącznik do uchwały Nr XX/92/73 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 4 maja 1973 r. (poz. 79).

Program
wychowania młodzieży w województwie kieleckim.

Nakreślone przez VI Zjazd Partii i VII Plenum KC PZPR zadania pozwalają sformułować podstawowe cele socjalistycznego wychowania młodzieży.

Jako państwo socjalistyczne, oparte na władzy ludu pracującego ,urzeczywistniamy dążenia pokoleń do zbudowania społeczeństwa socjalistycznego na drodze dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego, szybkiego kształtowania socjalistycznych stosunków i umocnienia socjalistycznego państwa.

Ugruntowanie wśród młodzieży świadomości tych celów jest zadaniem węzłowym w całym procesie wychowawczym. Bowiem jedynie pokolenie wychowane w duchu aktywności społecznej, wysokich wymagań, w poczuciu dyscypliny i obowiązku, przygotowane do przezwyciężenia słabości i walki z trudnościami, pokolenie ludzi o twórczych dążeniach, ambitnych, pracowitych i samodzielnych jest w stanie zagwarantować pomyślną przyszłość Kraju.

W całokształcie pracy wychowawczej należy ugruntować w młodzieży przekonanie, że lepsze jutro Polski Ludowej i dostatni byt każdego jej obywatela zależą przede wszystkim od intensyfikacji pracy na każdym odcinku i osobistego zaangażowania młodzieży.

Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego PZPR i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wysoko oceniają postawę i zaangażowanie młodzieży w socjalistycznych przeobrażeniach Kielecczyzny, jednak dalszy rozwój kraju i naszego regionu wymaga ujęcia i rozwiązywania wszystkich problemów związanych z życiem i pracą młodzieży, z jej wychowaniem i kształceniem, z jej udziałem w całokształcie życia społeczno - gospodarczego.

Kierując się tym założeniem Wojewódzka Rada Narodowa stawia podległym intytucjom i organizacjom oraz radom narodowym wszystkich szczebli następujące główne zadania:

I

OŚWIATA I WYCHOWANIE

A. Zadania szkół wszystkich typów i wszystkich resortów oraz placówek oświatowo-wychowawczych w zakresie wytworzenia jednolitego systemu wychowawczego i podniesienia wychowania na wyższy poziom.

Kształtowanie socjalistycznego wychowania w Polsce Ludowej przebiega w ostrej walce ideologicznej, w której młodzi ludzie muszą umieć podjąć decyzję co z narodowego punktu widzenia jest dla niej słuszne i potrzebne, a co szkodliwe i zbędne.

Wychowanie obywatelskie, nauka o społeczeństwie oraz wychowanie obronne winny w większym stopniu służyć wypracowaniu właściwych kryteriów oceny zjawisk społecznych i umiejętności posługiwania się tymi kryteriami przez młodzież.

1. W celu dopomożenia młodzieży do osiągnięcia tych celów należy:

1) w całokształcie działalności wychowawczej szkół i placówek oświatowo - wychowawczych dążyć do stworzenia jednolitego systemu wychowawczego obejmującego wszystkie ogniwa szkoły i środowiska szkolnego;

2) we wszystkich szkołach konsekwentnie zmierzać do pełnego wprowadzenia i stosowania nowoczesnego wyposażenia w pomoce naukowe i sprzęt, wprowadzić atrakcyjne, nowatorskie metody nauczania i wychowania, stopniowo uwalniać uczniów od nadmiaru prac zadawanych do domu;

3) w procesie lekcyjnym świadomie i celowo eksponować te treści nauczania i elementy wychowawcze, które kształtują zaangażowaną postawę ucznia i obywatela;

4) dla zwiększenia funkcji wychowawczej procesu lekcyjnego upowszechniać godne naśladowania ideały i wzorce postępowania oraz zwracać szczególną uwagę na te elementy programu nauczania, które wyrabiają takie cechy osobowości ucznia, jak: umiejętność samodzielnego myślenia i podejmowania decyzji, szacunek dla pracy i ludzi pracy, mienia społecznego, kolektywu, symboli narodowych;

5) w całokształcie działalności wychowawczej, szczególne miejsce zapewnić wychowaniu młodzieży przez pracę i poszanowanie dla rzetelnego ludzkiego wysiłku oraz umocnieniu zasady zbiorowego, społecznego działania młodzieży nad tworzeniem trwałych urządzeń w postaci parków wypoczynku, boisk sportowych, urządzeń turystycznych, stałych miejsc obozowisk, kąpielisk, miejsc letniego i zimowego wypoczynku, rekreacji itp;

6) w procesie wychowania upowszechniać formy samorządności młodzieży w szkołach, internatach i placówkach oświatowo - wychowawczych;

7) wzmocnić rolę klasy i wychowawcy klasowego jako głównego ogniwa w procesie pozadydaktycznej pracy wychowawczej, stworzyć im warunki do samodzielności i indywidualizacji zadań wychowawczych;

8) zwrócić szczególną uwagę na współuczestnictwo i współodpowiedzialność w przygotowaniu zajęć ideowo-politycznych przez organizacje młodzieżowe — ZMS, ZSMW i ZHP;

9) w porozumieniu z organizacjami młodzieżowymi podejmować organizację olimpiad przedmiotowych, zespołów dyskusyjnych, rozwijać różne formy amatorskiego ruchu turystycznego, sportu i turystyki;

10) zgodnie z wytycznymi zawartymi w tezach VII plenum KC PZPR umacniać zasadę stałej współpracy szkoły z rodziną ucznia; szkoły zwrócą większą uwagę na działalność oświatową wśród rodziców, a szczególnie na uświadamianie im faz rozwoju psychicznego i fizycznego dzieci i młodzieży, form i metod stopniowego wdrażania młodzieży w obowiązki szkolne, obywatelskie i społeczne;

11) dla integracji wysiłków pracy wychowawczej nauczycieli, organizacji młodzieżowych i instytucji środowiskowych umacniać rolę zespołów wychowawczych jako stałych komisji rad pedagogicznych;

12) dla zwiększenia udziału młodzieży w procesie wychowania, umacniać organizacje młodzieżowe i społeczne, które w ramach jednolitego frontu wychowawczego wyzwalać winny aktywność młodzieży w działalności społeczno-politycznej, sportowej i turystycznej;

13) szczególną troską i opieką otoczyć ideowo-polityczne organizacje młodzieży ZMS, ZSMW i ZHP, umacniać działalność młodzieży w ramach federacji;

14) przekształcać stopniowo wszystkie szkoły w szkoły środowiskowe, których istotą będzie pozyskiwanie społecznych sił środowiska do wychowania dzieci i młodzieży oraz oddziaływanie wychowawcze szkoły na środowisko; szkołami środowiskowymi w pierwszej kolejności stawać się powinny wszystkie szkoły dzielnicowe w miastach i gminne szkoły zbiorcze na wsi;

15) zwrócić szczególną uwagę na wychowanie obronne i przygotowanie młodzieży do obrony Ojczyzny; z wiedzy i wysokiej sprawności obronnej młodzieży uczynić w szkołach i organizacjach młodzieżowych przedmiot dumy i zaszczytu.

2. Realizacja celów określonych w ust. 1 wymaga opracowania innych jakościowo programów współpracy z sojusznikami szkoły. Szczególną uwagę należy zwrócić na współdziałanie z zakładami pracy, które obok pomocy materialnej winny aktywnie uczestniczyć w rozwiązywaniu problemów wychowawczych szkoły. W 1973 r. w Kielcach, Skarżysku Kamiennej, Starachowicach, Radomiu i Ostrowcu Świętokrzyskim w oparciu o dotychczasowe doświadczenia, winny być przy współudziale władz oświatowych, dyrekcji szkół, kluczowych zakładów pracy oraz organizacji młodzieżowych opracowane zasady współpracy szkół z zakładami pracy, które w 1974 i 1975 r. należy upowszechnić na inne zakłady i szkoły w województwie.

3. Dyrektorzy wszystkich szkół dopilnują, aby opracowane po VI Zjeździe partii programy działania zostały przepracowane do końca maja 1973 r. zgodnie z Tezami Programowymi VII Plenum KC PZPR i powyższymi zasadami integracji procesu wychowawczego.

B. W celu zwiększenia nadzoru pedagogicznego i kontroli oraz udzielenia wszystkim szkołom i placówkom oświatowo-wychowawczym większej pomocy nad wypracowaniem jednolitego programu wychowania Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1) spowoduje wdrożenie badań przez Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Kielcach, Okręgowy Instytut Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych oraz Radę Wojewódzką Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej nad tworzeniem i realizacją w szkołach jednolitego programu wychowania socjalistycznego;

2) raz w roku będzie oceniać wyniki upowszechniania najlepszych doświadczeń w zakresie tworzenia jednolitego programu wychowawczego w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych;

3) wspólnie z wojewódzką instancją Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, przynajmniej raz na dwa lata, analizować będzie problemy pracy szkolnych i studenckich organizacji młodzieżowych.

C. Realizacja zadań nakreślonych przez VI Zjazd partii i VII Plenum KC PZPR w sprawach młodzieży, zadania w zakresie dalszego rozwoju oświaty i wychowania, wymagają również znacznej poprawy bazy materialnej.

1. Do zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych oraz naczelników gmin (miast i gmin) w tym zakresie należy:

1) dokonanie w 1973 r. oceny stopnia zaspokojenia potrzeb lokalowych całego szkolnictwa w województwie i skorygowanie planów inwestycyjnych w grupie A i B na lata 1974 — 75, a w następnym etapie do roku 1980; w programie inwestycyjnym zwrócić należy uwagę na najpilniejsze potrzeby w zakresie budowy: żłobków i przedszkoli, domów dziecka i zakładów wychowawczych, szkolnictwa specjalnego, szkolnictwa podstawowego, a szczególnie zbiorczych szkół gminnych, szkolnictwa zawodowego, a zwłaszcza rolniczego, budowlanego i komunikacyjnego oraz średniego szkolnictwa ogólnokształcącego;

2) w 1974 r. wstępnie, a w 1975 roku zgodnie z procedurą opracowywania planów, określenie docelowych potrzeb oświaty i wychowania w zakresie bazy materialnej i wytyczenie kierunków i wielkości inwestowania w latach 1976—80;

3) dokonanie w 1973 r. oceny zaspokojenia potrzeb swego terenu w zakresie szkolnictwa specjalnego i domów dziecka i wytyczenie kierunków docelowego rozwiązania problemu;

4) dokonanie w 1973 r. we wszystkich powiatach i miastach stanowiących powiaty inwentaryzacji pomieszczeń, urządzeń oraz wyposażenia szkolnych miejsc dożywiania i określenie kierunków i czasu zaspokojenia potrzeb w tym zakresie;

5) określenie w 1973 r. potrzeb szkół w gminach, powiatach i województwie w zakresie pomocy naukowych, sprzętu i urządzeń oraz przyjęcie nowych zasad szybkiego i pełnego ich doposażenia;

6) zorganizowanie do roku 1976 świetlic dla dojeżdżającej młodzieży przy dworcach PKP i PKS w miastach stanowiących powiaty, a do roku 1980 w pozostałych dworcach PKP i PKS;

7) organizowanie szerokiego ruchu czynów społecznych na rzecz oświaty i wychowania, a w szczególności: budowy i rozbudowy szkół, sal gimnastycznych, urządzania boisk sportowych i placów zabaw, pracowni szkolnych i laboratoriów.

2. Do końca I półrocza 1973 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i powiatowe rady narodowe sprecyzują ostateczne plany budowy i rozbudowy szkół gminnych na lata 1974—1975.

3. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej spowoduje opracowanie w 1974 r. docelowego planu zaspokojenia potrzeb materialnych kultury fizycznej w szkołach w oparciu o inwestycje własne, czyny społeczne i udział młodzieży: program powinien uwzględniać: plan budowy i dobudowy sal gimnastycznych, plan budowy i urządzenia boisk gimnastycznych i sportowych oraz placów zabaw dzieci i młodzieży, urządzeń lodowisk, torów saneczkowych i narciarskich oraz doposażenia szkół w sprzęt i odzież gimnastyczną i sportową.

D. Gminna szkoła zbiorcza zlokalizowana w siedzibie władz gminnych stanowić będzie centrum oświatowe gminy. Realizować będzie różnorodne zadania dydaktyczne, opiekuńcze i wychowawcze dla przedszkoli, szkół podstawowych, zasadniczych szkół rolniczych, liceów ogólnokształcących i wszystkich form oświaty dorosłych.

1. Dla spełnienia tych zadań niezbędne jest stałe i systematyczne koncentrowanie uwagi władz oświatowych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego w najbliższych latach na:

1) zapewnieniu zbiorczej szkole gminnej w najbliższych latach kadr nauczycielskich z pełnymi kwalifikacjami;

2) stosowaniu aktywnych metod nauczania i wychowania oraz indywidualizowaniu procesów kształcenia stosownie do właściwości psychofizycznych uczniów;

3) stworzeniu i pełnym wykorzystaniu bazy dydaktycznej odpowiadającej założeniom programowym zbiorczej szkoły gminnej.

2. W związku z przygotowaniem założeń organizacyjnych gminnej szkoły zbiorczej:

1) prezydia powiatowych rad narodowych, najpóźniej do końca czerwca każdego roku, dokonywać będą bieżącej oceny przygotowań do wprowadzenia gminnej szkoły zbiorczej. Zwrócą szczególną uwagę na zabezpieczenie bazy szkolnej i dowożenie uczniów oraz przestrzegać będą zasady wypełnienia wszystkich warunków umożliwiających dowożenie dzieci;

2) prezydia powiatowych rad narodowych i naczelnicy gmin (miast i gmin) zwrócą szczególną uwagę na społeczno-polityczne przygotowanie środowisk wiejskich do przyjęcia gminnej szkoły zbiorczej i wytwarzanie klimatu poparcia dla jej koncepcji.

E. W celu zabezpieczenia prawidłowego rozwoju szkolnictwa zawodowego i dostosowania jego struktury i organizacji do gospodarczych potrzeb kraju i województwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1) w I półroczu 1974 r. dokona na swym posiedzeniu oceny realizacji uchwał Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Wojewódzkiej Rady Narodowej w zakresie rozwoju szkolnictwa zawodowego i podejmie wnioski zapewniające dalszy rozwój tego szkolnictwa zgodnie z potrzebami gospodarczymi województwa;

2) w 1974 r. wstępnie, a w 1975 r. zgodnie z procedurą opracowania planów, spowoduje opracowanie bilansu i potrzeb kadrowych na lata 1976—80 i programu rozwoju szkolnictwa zawodowego w oparciu o potrzeby kadrowe województwa.

F. Zadania postawione rolnictwu przez VI Zjazd partii wymagają dalszego dynamicznego rozwoju szkolnictwa i oświaty rolniczej.

1. Dla zabezpieczenia potrzeb kadrowych w gospodarce rolnej prezydia powiatowych rad narodowych i urzędy gmin podejmą następujące kierunki działania:

1) w II kwartale 1973 r. dokonają analizy rozwoju działalności wszystkich form szkolnictwa rolniczego na tle gospodarczych potrzeb swego terenu i wytyczą kierunki dalszego rozwoju, koncentrując uwagę w miesiącach poprzedzających rozpoczęcie nowego roku szkolnego na objęciu nauką zawodu rolniczego całości młodzieży pozostającej na wsi;

2) w zakresie pozaszkolnej oświaty rolniczej obejmą szkoleniem w Zespołach Przysposobienia Rolniczego wszystkich rolników od 18 do 40 roku życia; w tym celu podejmą szeroką współpracę z Zarządami Powiatowymi: ZSMW, PZKR, PZGS, SOP, OSM, CSO, które są zobowiązane uchwałami swych centralnych władz do współuczestniczenia w prowadzeniu tej formy oświaty rolniczej;

3) w najbliższych latach na bazie dobrze zorganizowanych zasadniczych szkół rolniczych, stworzą ośrodki kultury rolnej, dobrze wyposażą je w podstawową bazę dydaktyczną i pomoce naukowe: służyć one powinny w pierwszym rzędzie do prowadzenia kursów mechanizacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem nauki jazdy na ciągnikach;

4) współdziałać będą z ZSMW, kółkami rolniczymi, kołami gospodyń wiejskich i gminnymi spółdzielniami w organizowaniu odczytów, wystaw i konkursów na temat najnowszych osiągnięć w rolnictwie, mechanizacji gospodarstwa rolniczego, wzorowego prowadzenia hodowli, uprawy zbóż i ziemiopłodów, koncentrując uwagę na praktycznym wprowadzeniu ich do produkcji rolnej;

5) upowszechniać będą przyjęte przez młodzież formy działalności, jak: Olimpiada Wiedzy Rolniczej ZSMW, Konkurs — „Młodego wzorowego rolnika", „Każdy kłos na wagę złota", „Bukiet warzyw", „Zazieleni się kraj cały", „Zielone złoto bogactwem rolnika" i przychodzić organizatorom tych akcji z pomocą organizacyjną i finansową;

6) przy współudziale ZSMW w 1973 roku oceniać będą w każdej gminie rozwój form życia kulturalnego i sportowego młodzieży, przyjmą dalsze kierunki pracy i zapewnią środki materialne na upowszechnienie i poprawienie treści działalności w oparciu o szkołę, LZS, klub, świetlicę, bibliotekę itp;

7) zobowiążą kółka rolnicze, gminne spółdzielnie, przedsiębiorstwo „Prasa-Ruch-Dom Książki" do pełnego wyposażenia wiejskich placówek klubowych, udzielenia pomocy zarządom i kołom ZSMW w prowadzeniu różnych form pracy oświatowej.

2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podejmie w 1973 r. starania o wprowadzenie obowiązku szkolenia rolniczego dla młodzieży do lat 18, która po ukończeniu szkoły podstawowej nie podjęła dalszej nauki.

G. W zakresie kształtowania postaw i ogólnego wychowania młodzieży dużą rolę odgrywa działalność kulturalna i artystyczna. Wymaga ona większego upowszechnienia w środowisku młodzieżowym i lepszego skoordynowania z działalnością oświatową.

1. W tym celu prezydia powiatowych i miejskich rad narodowych i naczelnicy gmin (miast i gmin) powinny:

1) dokonać w 1973 r. wspólnie ze Związkiem Młodzieży Socjalistycznej i Związkiem Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej analizy dotychczasowej działalności kulturalnej i artystycznej organizowanej wśród młodzieży i wytyczyć kierunki dalszego rozwoju na najbliższe lata i do roku 1980;

2) preferować amatorską działalność artystyczną młodzieży we wszystkich środowiskach, szkołach i zakładach pracy; szczególnej pomocy w tej sprawie udzielać powinny organizacje młodzieżowe, związki zawodowe oraz dyrekcje szkół i zakładów pracy;

3) skoordynować szkolną i pozaszkolną działalność oświatowo-wychowawczą z kulturalną i artystyczną pracą środowiskowych placówek kulturalnych;

4) w szkołach i placówkach kulturalnych zwrócić szczególną uwagę na rozwój czytelnictwa wśród młodzieży i upowszechnianie formy dyskusji na temat książki, filmu, teatru, artykułu prasowego, problemów wychowawczych młodzieży itp;

5) częściej organizować ciekawe i wartościowe pod względem treści imprezy artystyczne samej młodzieży i dla młodzieży;

6) zobowiązać powiatowe i środowiskowe domy kultury do udzielania pomocy młodzieżowym zespołom artystycznym w wyborze repertuaru i przygotowaniu występów artystycznych;

7) w szkołach, organizacjach młodzieżowych i zakładach pracy szeroko upowszechniać różne formy działalności kulturalnej i artystycznej i zmierzać do tworzenia systemu eliminacji artystycznych na szczeblu gminy, powiatu i województwa.

2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w 1973 r. przeanalizuje na swym posiedzeniu stan upowszechnienia kultury w województwie kieleckim i określi kierunki perspektywicznego rozwoju działalności kulturalnej do roku 1990.

H. Nowe zadania oświaty i wychowania wymagają stałego dopływu wykwalifikowanej, nowocześnie przygotowanej kadry nauczycielskiej oraz wydatnego podniesienia wiedzy czynnych nauczycieli.

1. Przed prezydiami Wojewódzkiej Rady Narodowej i rad narodowych stopnia powiatowego w tym zakresie stoją następujące główne zadania:

1) dokonanie w 1973 r. analizy potrzeb kadr nauczycielskich w oświacie, rolnictwie, kulturze, służbie zdrowia i określenie kierunków zaspokojenia tych potrzeb do roku 1980;

2) rozpatrzenie na posiedzeniach prezydiów rad narodowych w 1973 r. planów dokształcania czynnych nauczycieli w zakresie studiów wyższych i omówienie form pomocy dla studiujących nauczycieli;

3) analiza i kontrola prawidłowości ruchu służbowego i polityki kadrowej w resorcie oświaty;

4) dokonywanie corocznej oceny pracy, zaangażowania i postaw nauczycieli;

5) dalsza pomoc w rozwoju i umacnianiu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach;

2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej dokonywać będzie przynajmniej raz na dwa lata analizy rozwoju punktów konsultacyjnych innych uczelni i poprawy warunków ich pracy.

II

POPRAWA WARUNKÓW NAUCZANIA I OPIEKI NAD DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ

A. W zakresie upowszechnienia wychowania przedszkolnego i żłobków w województwie kieleckim do zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego w dalszej poprawie opieki nad dziećmi i młodzieżą, należy:

1) dokonanie w każdym mieście i powiecie w I połowie 1974 r., analizy możliwości szybkiej poprawy upowszechnienia żłobków i przedszkoli w końcowych latach bieżącego planu 5-letniego i sprecyzowanie takich kierunków działania, aby całkowite potrzeby przedszkoli zaspokoić do 1980 roku, a żłobków do 1990 r.;

2) do czasu pełnego zabezpieczenia opieki nad dziećmi w wieku przedszkolnym w stałych przedszkolach, objęcie wszystkich dzieci ostatniego rocznika całorocznymi ogniskami przedszkolnymi;

3) zobowiązanie zakładów pracy zatrudniających powyżej 1000 osób i nie posiadających przedszkoli przyzakładowych do zabezpieczenia nakładów inwestycyjnych i wybudowania własnych przedszkoli do roku 1980;
4) zobowiązanie zakładów pracy Kielecczyzny zatrudniających powyżej 500 kobiet do zapewnienia nakładów inwestycyjnych na budowę własnych przyzakładowych żłobków w latach 1976—80;
5) zabezpieczenie dla żłobków i przedszkoli wykwalifikowanej kadry pedagogicznej i pielęgniarskiej.

B. W podniesieniu na wyższy poziom opieki nad dziećmi i młodzieżą ważną rolę do spełnienia ma systematyczne i racjonalne dożywianie uczniów w szkołach.
Do zadań prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych oraz naczelników gmin (miast i gmin) w tym zakresie należy:
1) udzielanie szkołom pomocy materialnej w przygotowaniu i wyposażeniu zaplecza kuchennego, kuchni i stołówek w celu umożliwienia stosowania powszechnego dożywiania dzieci i młodzieży;
2) przygotowanie gminnych szkół zbiorczych i ponadpodstawowych do objęcia akcją dożywiania całej młodzieży dojeżdżającej;
3) organizowanie w najbliższych latach w miejscowościach skupiających większą liczbę młodzieży pozamiejscowej, w tym we wszystkich miastach stanowiących powiaty, stołówek dla młodzieży dojeżdżającej i mieszkającej na stancjach;
4) przystosowanie internatów szkolnych do rozszerzenia całodziennego żywienia na młodzież dojeżdżającą i mieszkającą na stancjach.

C. Szkoła winna nieść pomoc pracującym rodzicom przez organizowanie przedłużonej opieki nad dziećmi i młodzieżą. Dla poszerzenia tej działalności Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej spowoduje opracowanie w 1973 r. przez Kuratorium Okręgu Szkolnego wytycznych dla podległych jednostek w zakresie:
1) organizowania przy szkołach świetlic z dożywianiem i zorganizowanym odrabianiem lekcji w klasach I—IV;
2) tworzenia przy szkołach półinternatów z wyżywieniem i zorganizowanymi zajęciami pozalekcyjnymi (odrabianie lekcji i rekreacja);
3) tworzenia programu zajęć pozalekcyjnych z uwzględnieniem działalności sportowej, kulturalnej, artystycznej i czynów społecznych młodzieży;
4) organizowania w szkołach przedłużonej opieki nad uczniem i tworzenie szkół środowiskowych z pełnym programem zajęć pozalekcyjnych młodzieży.

D. Dla pełnego upowszechnienia szkoły podstawowej i udostępnienia młodzieży szkoły średniej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, prezydia powiatowych i miejskich rad narodowych oraz urzędy gmin podejmą następujące zadania:
1) opracują i wdrożą do roku 1975 plany dotyczące organizowania dojazdów młodzieży do szkół podstawowych i ponadpodstawowych;
2) zapewnią środki finansowe na rozszerzenie pomocy materialnej dla niezamożnych rodziców w wychowaniu dzieci w formie przydziału uczniom stypendiów, bezpłatnego dożywiania, kupna odzieży, książek itp;
3) zabezpieczą i systematycznie kontrolować będą realizację pełnej powszechności nauczania dzieci i młodzieży w wieku obowiązku szkolnego;
4) w szkołach o obniżonym stopniu organizacyjnym oraz w budynkach po zamkniętych i przeniesionych szkołach zorganizują świetlice wiejskie, w których przed południem zbierać się będzie młodzież dojeżdżająca do szkół zbiorczych, a po południu rozwijana będzie działalność kulturalno-oświatowa i artystyczna.

E. W celu zaspokojenia potrzeb i podniesienia opieki i wychowania w domach dziecka na wyższy poziom Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydia rad narodowych stopnia powiatowego spowodują:
1) opracowanie docelowych planów zaspokojenia potrzeb w tym zakresie do 1985 r. i zabezpieczą ich pełną realizację;
2) przeanalizowanie w 1974 r. stanu opieki i poziomu wychowania w domach dziecka i podjęcie niezbędnych kroków w celu radykalnej poprawy warunków i poziomu wychowania w istniejących domach dziecka;
3) do czasu rozbudowania i modernizacji bazy mieszkaniowej domów dziecka, podjęcie energicznego działania w rozładowaniu napiętej sytuacji, spowodowanej brakiem miejsc, przez przekazywanie dzieci wyczekujących na umieszczenie w domach dziecka rodzinom zastępczym;
4) podjęcie starań o szybszy rozwój bazy internatów szkolnych celem stworzenia warunków mieszkaniowych dla młodzieży dojeżdżającej i pobierającej naukę zawodu w zakładach rzemieślniczych.

F. Przyszłość i perspektywa rozwojowa dzieci odstępujących od norm psychicznych i umysłowych zależy często od skierowania ich pod opiekę i na naukę do podstawowego i zawodowego szkolnictwa specjalnego.
Dla rozwiązania problemu pilnym zadaniem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego jest:
1) zaspokojenie potrzeb do roku 1980 przez zorganizowanie, adaptację lub wybudowanie w każdym powiecie co najmniej jednej szkoły specjalnej;
2) do czasu zaspokojenia potrzeb lokalowych szkolnictwa specjalnego systemem inwestycyjnym i pozainwestycyjnym, zwiększenie ilości klas specjalnych w szkołach podstawowych i zawodowych.

G. W celu zapobiegania demoralizacji młodzieży potrzebny jest wspólny front działania instytucji wychowawczych, organizacji młodzieżowych i społecznych.

1. Do zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego w tym zakresie należy:
1) skoordynowanie działalności szkół, zakładów pracy, organizacji młodzieżowych i społecznych w celu wykrywania źródeł demoralizacji młodzieży, działalność profilaktyczna i opracowanie jednolitego planu działania w likwidacji zjawisk demoralizacji;
2) spowodowanie, by w orzeczeniach kolegiów do spraw wykroczeń szerzej stosowana była praktyka przymusowego wykonywania określonych prac fizycznych na rzecz środowiska, miasta lub powiatu;
3) zorganizowanie w 1973 r. konferencji prasowych z udziałem przedstawicieli prasy, radia, telewizji, Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej celem podjęcia skoordynowanej działalności propagandowej dla wytworzenia atmosfery społecznego ładu, porządku i dyscypliny oraz potępienia takich ujemnych zjawisk jak: pijaństwo, bumelanctwo, niesolidność i brak dyscypliny pracy;
4) organizowanie przy wydziałach oświaty społecznych komisji do spraw wychowania młodzieży; komisje te składać się winny z działaczy młodzieżowych i społecznych oraz rodziców uczniów. Do ich zadań między innymi należeć będzie: udział w ocenie postaw i zachowania się młodzieży na ulicach i w miejscach publicznych, odwiedzanie rodzin uczniów i podejmowanie razem z władzami oświatowymi i przy współudziale komitetów rodzicielskich środków zaradczych;
5) spowodowanie podniesienia odpowiedzialności rodziny za wychowanie swych dzieci z tym, że trudne przypadki złego zachowania się młodzieży winny być omawiane na zebraniach samorządu mieszkańców.

2. Komisje Oświaty i Nauki oraz Administracji i Porządku Publicznego Wojewódzkiej Rady Narodwej dokonywać będą w każdym roku na wspólnych posiedzeniach analiz działal-

ności właściwych organów mającej na celu zapobieganie przejawom demoralizacji młodzieży i podejmowanie środków zaradczych celem skuteczniejszej likwidacji tych zjawisk. Rady Narodowe stopnia powiatowego zobowiążą odpowiednie swoje komisje do odbywania analogicznych posiedzeń.

3. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zwróci się do Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych, Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej i organizacji społecznych z postulatem analizowania przynajmniej raz w roku postaw młodzieży danego związku lub organizacji i wypracowania skutecznych metod kształtowania ideowych postaw młodzieży.

4. Zobowiązuje się dyrekcje wszystkich zakładów pracy Kielecczyzny do:

1) udzielania organizacjom młodzieżowym i społecznym maksymalnej pomocy w rozwijaniu różnorodnych form pracy wychowawczej;
2) wywierania wpływu na pracowników zaniedbujących się w wypełnianiu obowiązków opieki i wychowania swych dzieci;
3) wyciągania ostrych konsekwencji służbowych w stosunku do osób, które weszły w kolizję z ogólnie przyjętymi normami etycznymi.

III

PODNIESIENIE NA WYŻSZY POZIOM OPIEKI LEKARSKIEJ I PROFILAKTYCZNEJ NAD DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ

1. W celu podniesienia ogólnej zdrowotności dzieci i młodzieży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz prezydia rad narodowych stopnia powiatowego powinny:

1) zapewnić stałą opiekę pediatryczną we wszystkich istniejących żłobkach i podjąć odpowiednie starania o zabezpieczenie kadry lekarsko-pielęgniarskiej w żłobkach planowanych do uruchomienia w latach następnych;
2) włączyć opiekę nad dziećmi przedszkolnymi w przedszkolach do rejonów profilaktyczno-leczniczych pediatrycznych, działających przy przychodniach rejonowych w mieście i gminnych ośrodkach zdrowia na wsi;
3) rozwinąć sieć szkolnych gabinetów lekarskich i stomatologicznych i zabezpieczyć środki finansowe na ich wyposażenie w ten sposób, aby do roku 1980 każda większa szkoła i wszystkie placówki oświatowo-wychowawcze posiadały obydwa gabinety;
4) zapewnić zespołom szkół (duże szkoły zawodowe i ogólnokształcące) stałego lekarza na pełnym etacie oraz stałą pielęgniarkę;
5) preferować specjalizację z zakresu pediatrii i higieny szkolnej oraz zabezpieczyć przyrost kadr medycznych przez zawieranie umów stypendialnych ze studentami Akademii Medycznej w Krakowie i zacieśnienie współpracy z sąsiednimi akademiami medycznymi;
6) przeanalizować na posiedzeniach prezydiów w 1973 r. stan opieki lekarskiej nad młodzieżą szkolną i wytyczyć kierunki działania nad objęciem wszystkich dzieci i młodzieży pełną opieką lekarską i stomatologiczną.
   W szczególności należy zwrócić uwagę na:
   a) badania profilaktyczne, kwalifikacyjne do szkół średnich, głównie zawodowych oraz badania dzieci na koloniach i obozach,
   b) profilaktykę fluorową,
   c) opiekę nad dziećmi grup dyspanseryjnych poprzez rozbudowę i organizowanie poradni specjalistycznych w zespołach opieki zdrowotnej.
7) w większym zakresie włączyć w ogólny program wychowawczy szkoły zagadnienie oświaty zdrowotnej i wychowania seksualnego;
8) zabezpieczyć przy pomocy odpowiednich służb stałą poprawę warunków sanitarno - higienicznych wszystkich szkół, internatów, stołówek, placówek oświatowo-wychowawczych i zakładów pracy.

2. Prezydia Miejskiej Rady Narodowej w Kielcach i Radomiu, wspólnie z Wyższą Szkołą Pedagogiczną i Wyższą Szkołą Inżynierską, podejmą starania w najbliższych latach o uruchomienie poradni specjalistycznych dla młodzieży studenckiej.

3. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i zakłady pracy Kielecczyzny stale powiększać będą liczbę kolonii zdrowotnych dla dzieci z grup dyspanseryjnych, a szczególnie dla dzieci z wadami budowy i postawy po przebytej chorobie reumatycznej i dla dzieci z wadami mowy i słuchu.

IV

UPOWSZECHNIENIE WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I PODNIESIENIE SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ MŁODZIEŻY

Upowszechnienie wychowania fizycznego, sportu i turystyki jest ważnym elementem wychowania młodzieży. Mając to na uwadze rady narodowe wszystkich stopni oraz organizacje sportowe winny rozbudowywać bazę materialną służącą poprawieniu sprawności fizycznej młodzieży, przygotowywać kadry wychowania fizycznego, upowszechniać zorganizowane formy wypoczynku letniego i zimowego.

A. Dla pełnego zabezpieczenia powszechności kultury fizycznej, sportu i turystyki Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, oraz prezydia rad narodowych stopnia powiatowego spowodują realizację następujących zadań:

1) upowszechnienie systemu zdobywania przez młodzież Powszechnej Odznaki Sprawności Fizycznej;
2) upowszechnienie systemu masowych imprez sportowych w formie Szkolnych Igrzysk Sportowych i Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Pracującej, których głównym zadaniem będą stałe rozgrywki między klasami, szkołami miast i powiatów, między zakładami pracy i gminami;
3) spowodowanie, by zakłady pracy udostępniły młodzieży wszystkie obiekty sportu, kultury i turystyki;
4) stopniowe zwiększanie liczby godzin nauczania wychowania fizycznego i przysposobienia obronnego we wszystkich szkołach zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Oświaty i Wychowania;
5) popularyzowanie turystyki wśród młodzieży szkolnej jako formy racjonalnego wykorzystania czasu wolnego i intensywnego wypoczynku młodzieży;
6) rozwijanie atrakcyjnych imprez turystycznych jak: rajdy, obozy wędrowne, spływy itp;
7) wprowadzanie do programu wszystkich rajdów turystycznych zadań społecznie - użytecznych;
8) zorganizowanie do 1975 r. oddziałów PTTK w każdym zakładzie pracy zatrudniającym ponad 2000 pracowników i ognisk TKKF w każdym zakładzie zatrudniającym ponad 500 pracowników.

B. W celu upowszechnienia wychowania fizycznego, sportu i turystyki w Kielecczyźnie istnieje potrzeba znacznej rozbudowy bazy materialnej.

Do zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych oraz naczelników gmin (miast i gmin) w tym zakresie należy:

1) opracowanie w 1973 r. kompleksowego programu budowy obiektów sportowych do 1985 r. obejmującego hale sportowe, sale gimnastyczne, kryte pływalnie, baseny kąpielowe, stadiony, boiska sportowe i sztuczne lodowiska;
2) określenie docelowych potrzeb szkolnictwa w zakresie urządzeń gimnastycznych i sportowych i opracowanie programu szybkiej likwidacji istniejących braków;
3) wydzielanie każdego roku, aż do czasu zaspokojenia potrzeb, części nadwyżki budżetowej na doposażenie szkół w sprzęt sportowy i gimnastyczny;
4) dopilnowanie, by spółdzielnie mieszkaniowe w planach budowy nowych dzielnic uwzględniały potrzeby wyposażenia w boiska sportowe, place i miejsca rekreacyjne dla dzieci i młodzieży;

5) ustalenie w 1974 r. potrzeb, zgodnie z normami Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, w zakresie zagospodarowania miast, osiedli i wsi w urządzenia sportowe, rekreacyjne i turystyczno-wypoczynkowe w układzie długofalowym do roku 1990;

6) przygotowanie i przystąpienie do szybkiej realizacji wojewódzkiego planu zagospodarowania turystycznego Gór Świętokrzyskich i Kielecczyzny;

7) wprowadzanie zasady organizowania otwartej działalności na wszystkich boiskach sportowych i placach rekreacyjnych szkół i klubów oraz nieodpłatnego korzystania z tych obiektów przez organizacje młodzieżowe, ogniska Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej i Ludowe Zespoły Sportowe;

8) w budowie i rozbudowie bazy sportowej i turystycznej wprowadzanie zasady stałego udziału młodzieży w pracy w ramach czynów społecznych; program udziału młodzieży w budowie obiektów sportowych winien być opracowany przez organizacje młodzieżowe;

9) wyposażenie do roku 1975 stałych miejsc obozowania i kolonii dzieci i młodzieży w podstawowe urządzenia, a w miarę możliwości również w kąpieliska służące do nauki pływania; program nauki pływania winien być realizowany na wszystkich obozach i koloniach;

10) do 1980 r. w 20 najpiękniejszych ośrodkach wypoczynku Kielecczyzny przygotowanie pól namiotowych wyposażonych w niezbędne urządzenia komunalne i sportowe; program w tym zakresie przygotuje Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w 1973 r.

C. W celu poprawienia sytuacji w zakresie kadry wychowania fizycznego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1) poczyni odpowiednie starania dla poprawienia bazy materialnej wychowania fizycznego w kieleckiej Wyższej Szkole Pedagogicznej i zwiększenia liczby studiujących na tym kierunku;

2) poczyni strania o zapewnienie niezbędnej ilości stypendiów fundowanych dla studentów z kierunku wychowania fizycznego;

3) dokona w 1973 r. analizy pracy punktu konsultacyjnego Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie i udzieli pomocy w dalszym rozwoju tego punktu;

4) podejmie starania w najbliższych latach o otwarcie w Kielecczyźnie policealnego studium o specjalności hotelarsko-turystycznej.

D. Zaspokojenie potrzeb w mieście i na wsi w zakresie letniego i zimowego wypoczynku dzieci i młodzieży wymaga od rad narodowych wszystkich szczebli następującej pomocy:

1) zabezpieczenia w budżetach rad narodowych i z nadwyżek budżetowych odpowiednich środków finansowych na systematyczne zwiększanie akcji letniej i zimowej dzieci i młodzieży w ten sposób, aby do roku 1975 objąć tą akcją wszystkie dzieci potrzebujące opieki; szkoły, komitety rodzicielskie i organizacje młodzieżowe winny śmielej wychodzić z inicjatywą organizowania świątecznego i wakacyjnego wypoczynku dzieci i młodzieży;

2) poprawienia bazy materialnej ośrodków wypoczynkowych dzieci i młodzieży;

3) obejmowania akcją kolonijną większej liczby dzieci wiejskich;

4) dokonywania przy współudziale organizacji młodzieżowych i związkowych corocznej oceny akcji letniej i zimowej oraz ustalania kierunków rozwoju na następny rok.

V

ADAPTACJA ZAWODOWA MŁODYCH PRACOWNIKÓW I SPRAWY SOCJALNO — BYTOWE

A. Dla młodego pokolenia wchodzącego w wiek produkcyjny bardzo ważny jest okres adaptacji w zakładzie pracy.

1. W celu udzielenia pomocy młodym pracownikom Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz prezydia rad narodowych stopnia powiatowego wspólnie ze związkami zawodowymi i organizacjami młodzieżowymi powinny:

1) określać w porozumieniu z zakładami pracy ilość nowych miejsc pracy na rok następny i ustalać politykę zatrudnienia oraz stwarzać dogodne warunki dla osób rozpoczynających pracę;

2) zorganizować w każdym roku pełną informację dla młodzieży o wolnych miejscach pracy, kierunkach, zawodach i specjalnościach oraz warunkach pracy w konkretnych zakładach;

3) zatrudniać młodych pracowników tylko zgodnie z ich kwalifikacjami zawodowymi;

4) rozszerzać system stypendialny dla dokształcających się i wyróżniających się zawodowo młodych robotników i rolników;

5) zwracać większą uwagę, aby zakłady pracy rozszerzały różnorodne formy pomocy dla dzieci przodujących robotników swego przedsiębiorstwa;

6) przeanalizować i wprowadzić korekty do planów dokształcania załóg robotniczych; wspólnie z organizacjami młodzieżowymi podjąć inicjatywę organizacji kursów zawodowych dla młodzieży nie mającej zawodu oraz kursów w celu zdobycia drugiej specjalizacji;

7) zapewniać młodym pracownikom awans zawodowy w miarę podnoszenia przez nich kwalifikacji zawodowych i nabywania technicznej sprawności;

8) dla prawidłowej realizacji tego zadania we wszystkich zakładach pracy zatrudniających powyżej 2 tys. osób tworzyć system kadry rezerwowej i objąć tę kadrę różnymi formami szkolenia i doskonalenia zawodowego;

9) począwszy od 1974 r. opracować we wszystkich zakładach przemysłowych, zatrudniających powyżej 1000 osób, system szkolenia dozoru technicznego w zakresie podstaw psychologii, socjologii i pedagogiki;

10) w każdym zakładzie przemysłu kluczowego oraz w zakładach przemysłu terenowego zatrudniających powyżej 500 osób wprowadzić plebiscyt młodzieżowy „Na najlepszego mistrza i wychowawcę młodzieży"; przy tej okazji administracje zakładów wspólnie z organizacjami młodzieżowymi zobowiązane będą do dokonywania oceny dozoru technicznego z punktu ich zaangażowania w procesy wychowania młodego pracownika;

11) we wszystkich szkołach i zakładach pracy szeroko popularyzować młodzieżowych przodowników nauki i pracy podkreślać ich osiągnięcia wyróżnieniami, odznaczeniami i nagrodami;

12) otoczyć szczególną opieką młodzież pracującą i analizować każdego roku stan tej opieki i pomocy, rozliczać z wykonania zadań poszczególne ogniwa zakładu pracy powołane do spełnienia opieki i udzielania pomocy pracownikom.

2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wspólnie z Wojewódzką Radą Związków Zawodowych i organizacjami młodzieżowymi dokonywać będzie każdego roku oceny wybranych zagadnień dotyczących adaptacji społeczno-zawodowej młodych robotników i rolników.

B. W życiu każdego młodego człowieka niezwykle ważną rolę odgrywają problemy mieszkaniowe. Do ich zaspokojenia potrzebne są wysiłki wszystkich zakładów pracy, instytucji, organizacji młodzieżowych i rad narodowych. Dla zwiększenia udziału młodzieży w budownictwie mieszkaniowym winny być włączone w jak najszerszym zakresie ochotnicze hufce pracy. Dla osiągnięcia tego celu:

1) zakłady pracy rozwijać będą przyzakładowe budownictwo mieszkaniowe oraz budownictwo hoteli robotniczych;

2) spółdzielnie mieszkaniowe w Kielcach i Radomiu w 1975 r. wspólnie z wybranymi zakładami pracy i organizacją Związku Młodzieży Socjalistycznej, podejmą eksperymentalnie budowę tzw. budynków rotacyjnych, w których zamieszkają w okresie oczekiwania na mieszkania młode małżeństwa;

3) rady narodowe, spółdzielczość mieszkaniowa oraz przedsiębiorstwa budownictwa mieszkaniowego popierać będą inicjatywę Związku Młodzieży Socjalistycznej dotyczącą wypracowania 1/3 wkładów mieszkaniowych oraz podejmowania budownictwa ponadplanowego;

4) Kielecki Oddział Centralnego Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowych i Kieleckie Zjednoczenie Budownictwa opracują wspólnie z Wojewódzkim Sztabem Patronackim program zabezpieczenia budownictwa ponadplanowego i front robót dla wszystkich chętnych do odpracowania wkładów w latach 1974—1975 i w następnym planie pięcioletnim;

5) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiąże Wydział Handlu, Przemysłu i Usług i Wydział Zatrudnienia do wspólnego opracowania z Kieleckimi Zakładami Budownictwa, Dyrekcją Budownictwa Rolniczego i Wojewódzką Komisją Ochotniczych Hufców Pracy wieloletniego planu rozwoju ochotniczych hufców pracy w mieście i na wsi, ze szczególnym zwróceniem uwagi na organizację ochotniczych hufców pracy dla młodocianych;

C. Ważnym zagadnieniem jest rozszerzenie różnych form pomocy na zagospodarowanie dla młodych rolników i pracowników rolnictwa.

W tym celu:

1) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, prezydia powiatowych rad narodowych oraz naczelnicy gmin (miast i gmin) roztoczą bezpośrednią opiekę nad gospodarstwami młodych rolników i w ramach tej opieki zabezpieczą fachowy nadzór służb rolnych rad narodowych, służb specjalistycznych i innych organizacji pracujących na rzecz wsi i rolnictwa; Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiąże Wydział Rolnictwa i Leśnictwa do opracowania programu w tym zakresie przy udziale Zarządu Wojewódzkiego Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej oraz wszystkich pionów spółdzielczości wiejskiej i kółkami rolniczymi;

2) prezydia powiatowych rad narodowych zorganizują do 1975 r. przy wydziałach gospodarki przestrzennej i ochrony środowiska poradnie specjalistyczne w zakresie budownictwa rolniczego oraz zobowiążą podległe im wydziały rolnictwa i leśnictwa do podjęcia pracy z młodymi rolnikami w zakresie rozwoju prostych form kooperacji, prowadzenia upraw zblokowanych, organizowania zespołowej produkcji roślinnej i zwierzęcej przy zaangażowaniu Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej;

3) państwowe gospodarstwa rolne i spółdzielnie produkcyjne stworzą korzystniejsze warunki socjalno - bytowe, które wpływałyby korzystnie na podejmowanie pracy przez młodych ludzi bezpośrednio w produkcji;

4) zakłady pracy rozszerzą różne formy pomocy materialnej na zagospodarowanie dla młodych pracowników rolnictwa, którzy otrzymali mieszkania;

5) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej spowoduje otwarcie w Kielcach i Radomiu sklepów młodzieżowych ze specjalistycznymi poradniami w branży odzieżowo-skórzanej i gospodarstwa domowego, a w latach 1976—1980 uruchomienie takich sklepów we wszystkich miastach stanowiących powiaty.

80

UCHWAŁA Nr 132/464/73
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Starachowicach
z dnia 14 czerwca 1973 r.

w sprawie ustalenia cen gruntów rolnych i leśnych nabywanych na rzecz Państwa na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

Na podstawie art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 18, poz. 94 z 1961 r.) w brzmieniu art. 23 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249), Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się na terenie miasta Iłży oraz gmin w powiecie iłżeckim ceny gruntów nabywanych w trybie powołanej na wstępie ustawy wywłaszczeniowej od osób, dla których rolnictwo stanowi wyłączne źródło utrzymania do następujących wysokości:

1) grunty orne:

	ceny w tysiącach złotych za 1 ha w klasach								
	I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI	
m. Iłża	150	140	130	120	110	100	80	60	
strefa ekonomiczna wiejska	84	75	39	36	33	30	18	13,5	300%
Strefa ekonomiczna wiejska oddalona	.5	69	36	33	30	27	16,5	12	300%

2) użytki zielone:

	ceny w tysiącach złotych za 1 ha w klasach						
	I	II	III	IV	V	VI	
m. Iłża	150	140	120	100	80	60	
Strefa ekonomiczna wiejska	84	75	39	24	10,5	7,5	300%
Strefa ekonomiczna wiejska oddalona	75	69	36	21	9	6	300%

§ 2. Ceny gruntów leśnych określa się jak ceny gruntów rolnych, biorąc pod uwagę rodzaj użytków przylegających do gruntów leśnych.

§ 3. O powzięciu niniejszej uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej poinformuje na najbliższej sesji Powiatową Radę Narodową.

§ 4. Traci moc uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Starachowicach Nr 114/401/72 z dnia 5 października 1972 r. w sprawie podwyższenia ceny gruntów rolnych (i leśnych) nabywanych w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

§ 5. Do wykonania uchwały zobowiązuje się wszystkie jednostki nabywające grunty rolne i leśne na zasadzie przepisów cytowanej na wstępie ustawy z dnia 12 marca 1958 r.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia na tablicy ogłoszeń urzędowych zainteresowanych urzędów gminnych i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach.

Przewodniczący Prezydium: Wł. Maroszyński

Sekretarz Prezydium: I. Głocki

Adres Redakcji i Administracji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach Tel. Redakcji Adm'nistr. Nr 21-321

Prenumerata: rocznie — 18,— zł; półrocznie — 10,— zł.
Ogłoszenia: 1 strona 240 zł, 3/4 — 210 zł, 1/2 — 165 zł, 1/4 — 90 zł. 1/8 — 60 zł, tabelaryczne i cyfrowe o 50 proc. drożej, drobne 1 wyraz — 0,90 zł. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentu zł 10,50; za każdy następny dokument dolicza się po zł 1,50.
Wpłaty: Narodowy Bank Polski, Oddział II Miejski, Kielce, konto Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach Nr 550-94.2-104.

ODBIORCA:

2096 WZG 1800 egz. P-3 Cena 1 egz. zł—2.10